

Problemstillinger – råstofloven:

1) Afgift for overdragelse af rettigheder til efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer.

I oktober i år kunne pressen berette, at det skotske olieselskab Cairn Energy, har solgt 10% af selskabets seks efterforskningsrettigheder i Grønland til den malaysiske olie- og gaskoncern Petronas. Petronas betalte if. pressen 350 millioner kr. for rettighederne.

Lovudvalget har ikke kendskab til, hvad Cain Energy har betalt Grønlands Selvstyre for de nu videresolgte rettigheder. Udvalget må dog antage, at Cain Energy oppebærer en endog meget betydelig fortjeneste ved videresalget.

Ifølge pressen er det første gang, at der finder et gensalg sted af rettigheder til oliefelter ud for Grønlands vestkyst. Det må imidlertid forventes, at yderligere gensalg (med Selvstyrets tilladelse) vil kunne finde sted.

Det kunne på den baggrund overvejes i lovforslagets § 17 at indføje en hjemmel til i tilladelser efter § 16 at fastsætte vilkår om fastsættelse af afgift for overdragelse af rettigheder, fastsat som en procentdel af modydelsens værdi. (Eventuelt suppleret af en bestemmelse, som bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler vedr. den pågældende afgift, herunder om beregningen af en modydelses værdi).

Hvad mener Naalakkersuisut herom?

Svar ad 1

Spørgsmålet om valg af model for fastsættelse af royalty og afgifter i forbindelse med kulbrinteudnyttelse er af helt afgørende betydning både for industriens interesse for at investere i efterforskning i Grønland og for hvor stort et økonomisk udbytte der kan tilfalde samfundet. Der skal således foretages en afbalancering af modsatrettede hensyn for at finde den bedste løsning. Problemstillingen har derfor løbende været underkastet meget grundige overvejelser og undersøgelser med sammenlignelige forhold i udlandet.

De økonomiske rammer og vilkår, som fastsættes i forbindelse med kulbrinteudbudsrunder, har dels til hensigt at sikre samfundet en rimelig del af indtjeningen fra værdier i undergrunden, dels at sikre industriens interesse i at foretage risikofyldte investeringer.

Med henblik på at sikre et konkurrencedygtigt niveau for skatter og afgifter samt offentlig deltagelse blev der i 2008 foretaget en ny benchmark-analyse omfattende 17 lande. Analysen blev udarbejdet af det internationalt anerkendte konsultantselskab IHS Energy. På baggrund af analysen fastsatte Naalakkersuisut efter indstilling fra Fællesrådet vedrørende Mineralske Råstoffer i Grønland følgende Government Take-model til anvendelse i udbudsrunderne i 2010, 2012 og 2013:

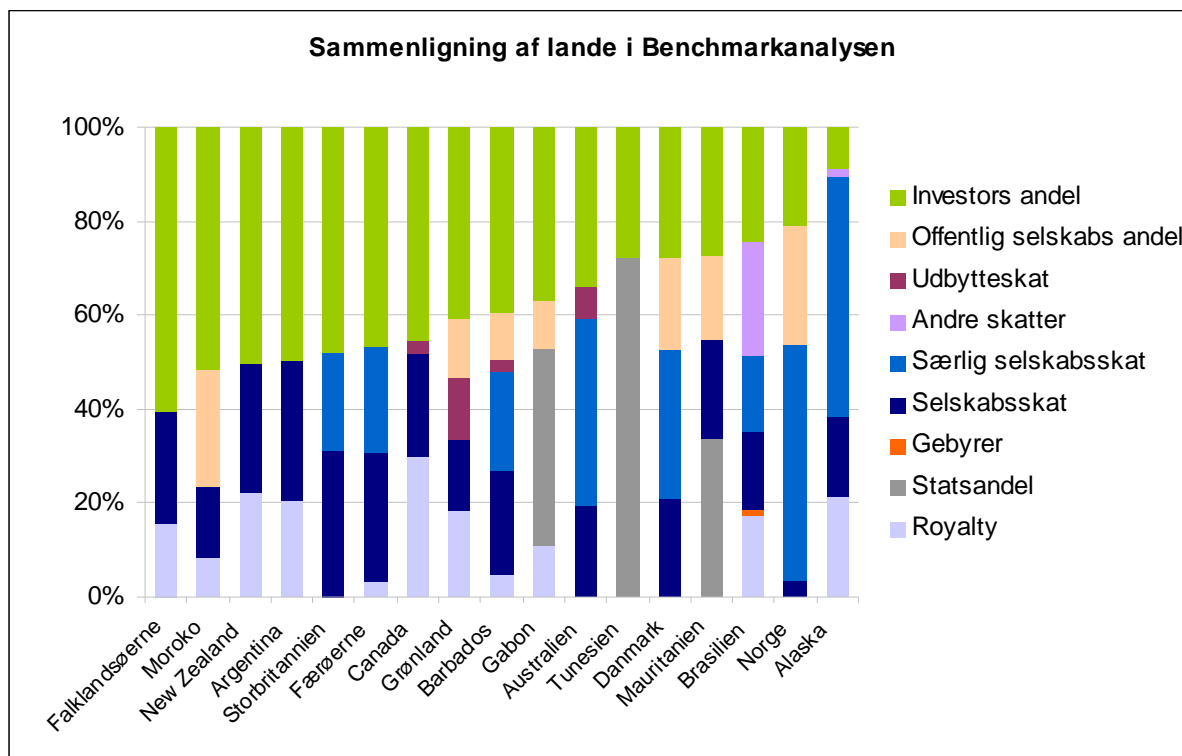
”Selskabsskat og udbytteskat på i alt 37 %

En overskudsroyalty på 7,5 % når den interne forrentning før skat er højere end 21,75 % + diskontoen, stigende til 17,5 % og 30 % når den interne forrentning er højere end henholdsvis 29,25 % + diskontoen og 36,75 % + diskontoen

En 12,5 % bæring af NUNAOIL A/S i efterforskningsfasen

Diverse afgifter og gebyrer til dækning af omkostninger ved myndighedsbehandling”

Som det ses af nedenstående tabel opkræver Grønland et samlet Government Take på godt 59 %, hvilket er højt i forhold til en række konkurrerende lande:

Figur 1. Resultat af benchmark-analysen

En række olieselskaber har kommenteret de forskellige Government Take-modeller. Det er et gennemgående træk, at olieselskaber, der forventes at skulle kunne investere 40 mia. kr. eller mere i den kommende olieudvinding i Grønland også ser meget alvorligt på de forskellige royaltymodeller, som er udarbejdet og præsenteret for dem. Det overordnede synspunkt er, at et fast og stabilt fiskalt regime giver olieselskaberne tryghed til at investere i efterforskningen.

Der er ikke fundet en lignende model med afgift på overdragelse af rettigheder i forbindelse med undersøgelse af Government Take-systemet i andre lande, som er den model som er beskrevet i spørgsmålet. En afgift som den foreslåede vil i givet fald komme oven i den beskatning, som vil ske i forbindelse med salg af sådanne rettigheder efter den almindelige skattelovgivning. En sådan dobbeltbeskatning vil næppe fremme interessen for at investere i udviklingen af råstofsektoren i Grønland. Endvidere er det tvivlsomt i hvilket omfang en afgift vil resultere i øgede indtægter til landskassen, idet overdragelsen af sådanne rettigheder lige så vel kan gennemføres som et salg af aktier i de udenlandske selskaber, som ejer rettighederne.

Det er derfor Naalakkersuisuts opfattelse, at konsekvensen af en sådan afgift alene vil være en forøgelse af omkostningerne til efterforskning og må vurderes som værende stærkt uhensigtsmæssig medmindre der ønskes en reduktion eller et stop for investering i efterforskning og olieudvinding i Grønland.

2) **Vilkår om anvendelse af grønlandske virksomheder:**

§ 18, stk.2 viderefører en bestemmelse i den gældende råstoflov om vilkår om anvendelse af grønlandske virksomheder ved entrepriser, leverancer og tjenesteydelser – med mindre grønlandske virksomheder ”ikke er konkurrencedygtige i teknisk eller kommerciel henseende.”

Det kunne overvejes, om denne bestemmelse i tilstrækkelig grad tilgodeser hensynet til de grønlandske virksomheder. Hvis en grønlandsk virksomhed er konkurrencedygtig i såvel teknisk som kommerciel henseende (”bedst og billigst”) vil den pågældende virksomhed stå stærkt i konkurrencen om en entreprise m.v. – også uden et vilkår om anvendelse af grønlandske virksomheder.

Man kunne – set i lyset heraf - måske omformulere bestemmelsen således: ”Andre virksomheder kan dog anvendes, hvis grønlandske virksomheder ikke er konkurrencedygtige i teknisk henseende eller er væsentligt mindre konkurrencedygtige i kommerciel henseende.”

Hvad mener Naalakkersuisut herom?

Svar ad 2

Råstofloven er en rammelov. I modeltilladelser og standardvilkår vil Naalakkersuisut stille krav om benyttelse af og procedurer omkring prioritering og benyttelse af grønlandsk arbejdskraft og grønlandske virksomheder.

En del af en modeltilladelse er indgåelse af en samarbejdsaftale, en Impact Benefit Agreement, hvor selskabernes bestræbelser på at anvende mest mulig grønlandsk arbejdskraft og grønlandske virksomheder beskrives, herunder tiltag for at løfte kompetenceniveauet til at kunne påtage sig ansættelse og opgaver inden for minesektoren.

Det skal dog bemærkes:

- at olivinminen, der er den eneste nuværende aktive mine i Grønland, benytter 80-90% grønlandsk arbejdskraft,
- at bly- og zinkminen, Den sorte Engel ved Uummanaq, anvender det grønlandske selskab Entreprenørfirmaet EMJ Grønland ApS i forbindelse med genopbygningen af den lokale infrastruktur,
- at guldminen ved Nanortalik har en forventning om at der, når minen er i fuld drift, vil være ansat omkring 75% grønlandsk arbejdskraft.

Naalakkersuisut finder, at indførelse af en bestemmelse om anvendelse af grønlandske virksomheder også i et tilfælde, hvor de ikke er økonomisk konkurrencedygtige vil have en negativ virkning på interessen for at investere i den grønlandske råstofsektor.

3) Fritagelse for kravet om udnyttelsesplan og nedlukningsplan for visse småskala rettighedshavere uden eneret

Forslagets § 38, stk. 2, bestemmer, at småskala rettighedshavere uden eneret er fritaget for kravet om udnyttelsesplan og nedlukningsplan, såfremt rettighedshaver kun vil udnytte mindre værdifulde mineraler og kun vil anvende mindre håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske.

Den sidste forudsætning forekommer umiddelbart overflødig, set i lyset af § 36, stk. 3, som bestemmer, at småskala-aktiviteter uden eneret under alle omstændigheder kun må finde sted under brug af mindre håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske.

Hvad mener Naalakkersuisut herom?

Svar ad 3

Naalakkersuisut kan tilslutte sig, at det sidste led i sætningen "og kun vil anvende mindre håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske" synes overflødig, som påpeget af udvalget.

Naalakkersuisut vil derfor i forbindelse med 2. behandling af forslaget fremsætte ændringsforslag til forslaget om at sidste led i sætningen "og kun vil anvende mindre håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske" udgår.

4) § 50: Erstatningsansvar for klimapåvirkning

Lovforslagets § 50 synes at indebære, at lovens bestemmelser om erstatningsansvar også finder anvendelse i relation til klimapåvirkning.

Bestemmelsen rejser en række spørgsmål:

- a) En rettighedshaver kan forsikre sig mod erstatningskrav på grundlag af forurening og anden miljøskade. Men er det i dag muligt for et kulbrinte-udvindingsselskab at forsikre sig mod erstatningskrav på grundlag af klimapåvirkning?
- b) I princippet synes bestemmelsen at åbne op over for erstatningskrav af ganske uoverskuelige dimensioner. Er det Naalakkersuisuts vurdering, at velrenommerede råstofselskaber vil kunne leve med den økonomiske risiko, som bestemmelsen indebærer?
- c) Omvendt kan det frygtes at være yderst vanskeligt at dokumentere, at der foreligger den fornødne årsagssammenhæng mellem hhv. et økonomisk tab, klimaforandringer og en given råstofaktivitet?
- d) Er Naalakkersuisut bekendt med, at der findes tilsvarende bestemmelser i andre landes lovgivning?

Svar ad 4

Lovforslagets § 50 fastlægger et bredt miljøbegreb, som også omfatter både natur og klima som forhold, der skal være beskyttet af forslaget regler på miljøområdet, herunder også reglerne i forslaget kapitel 14 om miljøansvar og erstatning for miljøskader.

Opgørelse af et erstatningskrav og placering af et erstatningsansvar for klimaskader er forbundet med de tilsvarende problemstillinger, som kendes fra skader som følge af luftforurening, som også er omfattet af forslaget bestemmelser i kapitel 14 om miljøansvar og erstatning for miljøskader.

Derudover vil pådømmelse af et eventuelt krav om erstatning for forringelse af klimaet skulle ske under iagttagelse af de, ved danske og grønlandske domstole anvendte principper, om bevisførelse og herunder dokumentation af et lidt tab.

Naalackersuisut finder derfor ikke, at den foreslåede bestemmelse om erstatningsansvar for klimapåvirkninger vil indebære en uacceptabel forøgelse af den økonomiske risiko forbundet med at drive virksomhed med råstofaktiviteter i Grønland.

Den praktiske anvendelse af en erstatningsregel for klimaskader vil dog først reelt vise sig efter at der etableret en global aftale, der gør det muligt at foretage en konkret økonomisk opgørelse af en negativ klimapåvirkning, som følge af et uønsket udslip af CO₂.

Naalackersuisut er ikke bekendt med, at der findes tilsvarende bestemmelser i andre landes lovgivning.

5) Offentligheden og berørte myndigheders mulighed for at udtale sig forud for meddelelse af tilladelser som må antages at kunne få væsentlig negativ indvirkning på miljøet

Kapitel 13 rummer afsnit om hhv. miljøbeskyttelse, klimabeskyttelse og naturbeskyttelse.

§ 57 i afsnittet om klimabeskyttelse fastsætter, at tilladelse til en råstofaktivitet m.v. , som må antages at kunne få væsentlig negativ indvirkning på klimatiske forhold, kun kan meddeles på baggrund af en vurdering af aktivitetens virkninger på klimatiske forhold. Offentligheden og berørte myndigheder skal forudgående have lejlighed til at udtale sig herom.

§ 61, stk. 1, i afsnittet om naturbeskyttelse fastsætter, at tilladelse til en råstofaktivitet m.v. , som må antages at kunne få væsentlig negativ indvirkning på naturen, kun kan meddeles på baggrund af en vurdering af aktivitetens virkninger på naturen. Offentligheden og berørte myndigheder skal forudgående have lejlighed til at udtale sig herom.

Afsnittet om miljøbeskyttelse rummer ikke en tilsvarende bestemmelse. Er dette udtryk for et bevidst valg, og hvilke overvejelser ligger der i givet fald bag? Bør offentligheden og berørte myndigheder ikke også have mulighed for at udtale sig forud for meddelelse af tilladelser som må antages at kunne få væsentlig negativ indvirkning på miljøet?

Svar ad 5

Forslaget bygger på et bredt miljøbegreb men med en særlig regulering af klima- og naturbeskyttelse i kapitel 13. Forslagets brede miljøbegreb betyder også at forslagens bestemmelse i kapitel 15 om miljøvurdering finder anvendelse på alle forhold omfattet af det brede miljøbegreb herunder også forhold som naturbeskyttelse og klimatiske faktorer. Den vurdering som skal foretages efter forslagens § 57 og § 61 skal således ske efter reglerne for vurdering af virkninger på miljøet, jf. kapitel 15.

Bestemmelsen i forslaget § 73, stk. 2. fastlægger et tilsvarende krav om en ”væsentlig negativ indvirkning” for så vidt angår miljøet, tilsvarende bestemmelserne i § 57 og § 61, stk. 1

Heraf følger af forslagens § 73 stk. 2:

”Hvis en aktivitet, der er omfattet af denne inatsisartutlov og ikke af stk. 1, må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, kan tilladelse til og godkendelse af aktiviteten kun meddeles, når en miljøvurdering er foretaget og en VVM-redegørelse er godkendt af Naalakkersuisut.”

og af forslaget § 75:

”§ 75. Oplysning om indgivelse af en VVM-redegørelse bekendtgøres for offentligheden på Naalakkersuisuts hjemmeside eller på anden passende måde.”

Offentligheden og berørte myndigheder har således samme mulighed for at udtale sig forud for meddelelse af tilladelser som må antages at kunne få væsentlig negativ indvirkning på miljøet.

6) § 53, stk. 4-5: Formuleringen ”rimeligt praktisk muligt”

§ 53 rummer flere steder formuleringen ”nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt”. Formuleringen forekommer sprogligt set ikke optimal. En omformulering kunne bidrage til at præcisere bestemmelsen, og samtidig fremme læsevenligheden.

En række alternativer kunne måske overvejes (alt efter hvad der har været hensigten med formuleringen):

- ”nedbringes så meget, som det med rimelighed kan anses at være praktisk muligt”
- ”nedbringes så meget, som det er rimeligt i forhold til, hvad der er praktisk muligt”
- ”nedbringes så meget, som det er rimeligt og praktisk muligt”.

Hvilken formulering ville Naalakkersuisut i givet fald foretrække?

Svar ad 6

Formuleringen ”nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt” er en oversættelse af ”ALARP” (”as low as reasonably practicable”). ALARP princippet er et internationalt anerkendt princip i offshoresikkerhedsbranchen. Den anvendte formulering er tilsvarende formuleringen i den danske offshoresikkerhedslov og der må ikke kunne opstå tvivl om at begrebet er identisk med det i den danske offshoresikkerhedslov anvendte begreb, hvorfor det kraftigt skal frarådes at anvende nogen anden formulering.

7) § 58: Bemyndigelse til fastsættelse af regler om anvendelse af internationale regler, aftaler eller retningslinjer vedr. klimabeskyttelse

§ 58 bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere bestemmelser om klimabeskyttelse, herunder om anvendelse af nationale eller internationale regler, aftaler eller retningslinjer vedr. klimabeskyttelse.

Grønlands tiltrædelse af internationale konventioner sker i dag ved Inatsisartut-beslutning. Udvalget antager, at der ikke med bestemmelsen tilsigtes en ændring heraf, men beder for god ordens skyld Naalakkersuisut om at bekræfte dette.

Svar ad 7

Det kan bekræftes, at der ikke med bestemmelsen tilsigtes en ændring af proceduren for Grønlands tiltrædelse af internationale konventioner. Bestemmelsen giver blot en hjemmel til at Naalakkersuisut på en enkel måde efter Grønlands tiltrædelse af internationale konventioner kan implementere disse regelsæt i grønlandsk ret.

8) § 45: Indsamling og brydning af mineraler uden tilladelse

§ 45 fastsætter, at en person, der er fast bosiddende og fuldt skattepligtig i Grønland uden tilladelse kan indsamle og bryde mineraler til en værdi af op til 100.000 kr. om året. Der må dog alene anvendes ikke mekaniske, håndholdte hjælpemidler, og der må kun ske indsamling og brydning i områder, hvor der ikke er givet tilladelse til efterforskning eller udnyttelse, herunder også tilladelse til småskala efterforskning eller udnyttelse.

- a) Vil det i praksis være muligt at føre kontrol med beløbsgrænsens overholdelse?
- b) Er der forhold, som taler for en lavere hhv. højere beløbsgrænse?
- c) Er der mineraler, som der kunne være grund til at holde uden for adgangen til indsamling og brydning uden tilladelse?
- d) Forskellen mellem den aktivitet, som omfattes af indsamling og brydning af mineraler uden tilladelse, og den aktivitet, som omfattes af småskalaudnyttelse af mindre værdifulde mineraler uden eneret, virker ikke umiddelbart stor. Alligevel indebærer forslaget nogle forskelle i de krav, der gælder for de to kategorier. Hvad er baggrunden?

Svar ad 8

Naalakkersuisut kan tilslutte sig udvalgets overvejelser omkring spørgsmålet om kontrol og de problemer, der er knyttet til at fastlægge en hensigtsmæssig beløbsgrænse.

Naalakkersuisut vil på den baggrund fremsætte et ændringsforslag til § 45 i forslaget til råstoflov.

9) § 33, stk. 3: Visse krav til ansøgere om småskalatilladelser

§ 33, stk. 3, fastsætter bl.a. at rettighedshavere til en småskalatilladelse skal være fast bosiddende og fuldt skattepligtig i Grønland.

Hvilke fordele og ulemper ville der – efter Naalakkersuisut's vurdering – være forbundet med at skærpe dette krav, f.eks. således at en ansøger skal have haft fast bopæl og skal have været fuldt skattepligtig i Grønland i de seneste 5 år?

Svar ad 9

Fordele:

Et krav om 5 års bopæl i Grønland m.m vil begrænse muligheden for omgåelse af formålet med bestemmelsen, der er at sikre lokalbefolkningens adgang til småskala aktiviteter

Ulempe:

Et sådant krav vil være forbundet med nogle administrative ulemper herunder spørgsmålet om dispensationsadgang fra kravet om 5 års bopæl i Grønland for personer, der har opholdt sig i udlandet på uddannelse eller af anden grund.

10) § 42, stk., 2: Sikkerhedsstillelse til sikring af oprydningskrav ved indstilling af udvindingsaktivitet

§ 42,stk. 2, giver Naalakkersuisut mulighed for i forbindelse med godkendelse af udnyttelsesforanstaltninger at fastsætte vilkår om sikkerhedsstillelse for rettighedshaverens forpligtelser til at foretage oprydning m.v. ved udnyttelsesvirksomhedens ophør.

- a) Omfatter bestemmelsen også vilkår om sikkerhedsstillelse for rettighedshaverens forpligtelser til at foretage oprydning m.v. ved ophør af efterforskningsvirksomhed?
- b) Har Naalakkersuisut overvejet, om der kan være behov for tilsvarende bestemmelser for så vidt angår oprydning m.v. efter. forundersøgelser?

Svar ad 10

I lighed med den gældende råstoflov skal bestemmelsen også omfatte mulighed for i tilladelser til forundersøgelser og efterforskning at kunne fastsætte vilkår om sikkerhedsstillelse for rettighedshavers forpligtelse til at fjerne alle installationer, bygninger, lagre og lignende som er blevet etableret til den af en tilladelse omfattede virksomhed. For at tydeliggøre dette bør der i lighed med den gældende råstoflov tilføjes en henvisning til § 86, der omhandler godkendelse af virksomhed, omfattet af alle tilladelser efter forslaget til inatsisartutlov.

Naalakkersuisut vil fremsætte ændringsforslag til lovforslaget hvorefter der i § 42, stk. 2 indsættes ”§§ 43 og 86 ” .

Bestemmelsen affattes herefter således:

”Stk. 2. Naalakkersuisut kan ved godkendelser efter §§ 43 og 86 fastsætte vilkår til sikring af opfyldelsen af rettighedshaverens forpligtelser efter stk. 1, herunder sikkerhedsstillelse. Når

ændrede forhold gør det påkrævet, herunder ved udvidelse af anlæg, kan Naalakkersuisut fastsætte ændrede vilkår, herunder om ændret sikkerhedsstillelse.”

11) Overladelse af myndighedsopgaver til private - klageadgang

Naalakkersuisut kan i medfør af § 95 bestemme, at myndighedsopgaver i nærmere bestemt omfang overlades til private.

I lovbemærkningerne til bestemmelsen er nævnt en række eksempler på, at opgaver og beføjelser er overladt til private virksomheder. Det nævnes i forlængelse heraf, at afgørelser på nævnte områder kun kan indbringes for domstolene. Der er således ikke administrativ klageadgang.

Dette *kan* give det indtryk, at der heller ikke er administrativ klageadgang over afgørelser truffet af private i medfør af lovforslagets § 95.

Det er imidlertid udvalgets forståelse, at der ved ekstern delegation består en klageadgang til den oprindeligt kompetente myndighed, med mindre rekursadgangen er afskåret med udtrykkelig lovhjemmel (Se f.eks. Forvaltningsret, 2. udgave, Hans Gammeltoft Hansen et. al., side 139).

Deler Naalakkersuisut denne forståelse?

Svar ad 11

I henhold til forslaget § 86 stk. 2, fører Naalakkersuisut tilsyn med rettighedshaveres og andres virksomhed og aktiviteter omfattet af denne inatsisartutlov, herunder bestemmelser og vilkår fastsat i medfør af denne inatsisartutlov. I praksis vil tilsynsmyndigheden være placeret hos råstofmyndigheden, idet dog § 95 giver mulighed for anden delegation af myndighedsopgaver. Denne delegations adgang betyder dog ikke, at Naalakkersuisuts tilsynsforpligtelse bortfalder og Naalakkersuisut deler derfor udvalgets opfattelse af at der fortsat vil bestå en klageadgang til den oprindeligt kompetente myndighed, hvilket i praksis vil sige råstofmyndigheden jf. forslaget § 3.

12) Behov for klagenævn

Dong Energy peger i sit høringssvar på, at voldgiftsavgørelse kun egner sig til meget store tvister, og at der derfor kunne være grund til at overveje oprettelse af et klagenævn.

Greenland Venture har opfordret til, at det nærmere belyses, hvordan tvister om, hvorvidt grønlandske virksomheder er konkurrencedygtige i teknisk eller kommerciel henseende, skal afgøres. Greenland Venture bemærker i den forbindelse, at det ikke er hensigtsmæssigt, at sådanne tvister skal indbringes for en voldgiftsret (efter forslaget § 90).

Naalakkersuisut har hertil bemærket, at dette for nuværende vurderes ikke at være muligt eller nødvendigt, men vil indgå i den løbende vurdering af regelsættet.

Kan Naalakkersuisut uddybe denne vurdering?

Svar ad 12

Bestemmelsen om voldgift i § 90 tager sigte på at sikre, at eventuelle tvister kan afgøres hurtigt og af personer med særlig ekspertise på området. Det er tanken, at der med hjemmel i bestemmelsen kan fastsættes nærmere vilkår i bestemmelsen, som angiver, hvorledes en eventuel voldgift skal afvikles, herunder om voldgiftsrettens sammensætning, kompetence, sagsbehandling med videre. Da råstofloven i alt væsentligt retter sig mod mineral- og kulbrinteindustrien vil det være forbundet med ganske betydelige økonomiske og kompetencemæssige udfordringer at nedsætte et permanent klagenævn i Grønland, der besidder den nødvendige ekspertise på råstofområdet.

Afgørelser, som efter dette forslag skal afgøres af tilsynsmyndigheden, kan ikke undergives voldgift, jf. grundlovens § 63 om retten til domstolsprøvelse af forvaltningsafgørelser. Det er følgelig kun privatretlige tvister, der kan gøres til genstand for et vilkår om voldgift.

Bestemmelsen i forslagets § 90 vedrører alene afgørelse ved voldgift af en eventuel tvist mellem Naalakkersuisut og rettighedshaveren og ikke tvister med involvering af 3. part om, hvorvidt grønlandske virksomheder er konkurrencedygtige i teknisk eller kommerciel henseende.

13) Selvstyrets ret til at indtræde som deltager i efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer

Det kan i henhold til forslagets § 17, stk. 2, fastsættes som vilkår for en tilladelse til efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer, at et selskab, som kontrolleres af Grønlands Selvstyre skal have ret til at indtræde i den pgl. aktivitet.

Den tilsvarende bestemmelse i den gældende råstoflov har så vidt kun været anvendt i relation til kulbrintetilladelser. Hvilke overvejelser gør Naalakkersuisut sig vedr. benyttelse af hjemlen til at fastsætte vilkår om indtrædelse i andre råstofaktiviteter?

Svar ad 13

Det er korrekt, at et vilkår om deltagelse af et offentligt ejet selskab indtil videre kun har været anvendt i forbindelse med meddelelse af kulbrintelicenser. Tilladelser vedrørende kulbrinter meddeles efter forslaget og i lighed med den gældende råstoflov som kombinerede efterforsknings- og udnyttelsestilladelser. Det betyder at de økonomiske vilkår for en udnyttelse allerede skal fastsættes inden efterforskning igangsættes.

I henhold til internationale benchmark analyser som PricewaterhouseCoopers løbende udfører for Naalakkersuisut (senest i 2008) vil vilkår om offentlig deltagelse i mineraltilladelser være usædvanligt. Naalakkersuisuts overvejelser er derfor primært rettet mod anvendelse af skatter/royalties i forbindelse med mineraltilladelser.

14) Krav om uddannelsespladser og opkvalificering

KANUKOKA foreslår i sit høringsvar, at der i lovforslaget indsættes en bestemmelse, som gør det muligt i efterforsknings- og udvindingstilladelser at fastsætte vilkår om oprettelse af grønlandske uddannelsespladser (praktikpladser?) og muligheder for lokal opkvalificering.

Hvad mener Naalakkersuisut herom?

Svar ad 14

Ved meddelelse af en udnyttelsestilladelse skal selskabet indgå en samarbejdsaftale, en Impact Benefit Agreement, med Naalakkersuisut og kommune. I aftalen vil der, udover fastsættelse af mål for anvendelse af grønlandsk arbejdskraft og grønlandske virksomheder, blive fastsat mål for oprettelse af praktikpladser tilpasset det enkelte selskab.

KANUKOKAs forslag er således allerede tilgodeset med bestemmelserne vedrørende Vurdering af Samfundsmæssig Bæredygtighed. Se i øvrigt besvarelsen af spørgsmål 2.